ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்த்ர ப்ரஹ்மம்

அருளிய

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

1958

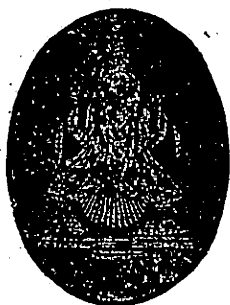
ஸ்ரீ

ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்த்ர ப்ரஹ்மம்

அருளிய

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை

பதிப்புரிமை] [விலை அணா 3 அல்லது 19 ந.பை.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गेदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥

—शिवमानसिकपूजा, २४

ॐ

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

ஸ்ரீ ராம ஜயம்
அப்பணிமீ 6உ
அனந்த [illegible]

ॐ

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

चिन्मुद्रितकरकमलं चिन्तितभक्तेष्टदं विमलम् ।
गुरुवरमाद्यं कंचन निरवधिकानन्दनिर्भरं वन्दे ॥

சின்முத்ரிதகரகமலம் சிந்திதபக்தேஷ்டதம் விமலம் |
குருவரமாத்யம கஞ்சன நிரவதிகானந்தநிர்பரம்வந்தே ||

चिन्मुद्रितकरकमलं சின்முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையை யுடையவராயும் चिन्तितभक्तेष्टदं பக்தர்கள் நினைத்த இஷ்டங்களைக் கொடுப்பவராயும் निरवधिकानन्दनिर्भरं எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தால் நிரம்பியவராயும் विमलं பரிசுத்தராயுமுள்ள कंचनकाद्यं गुरुवरं (ஒப்பற்ற) ஒரு ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை वन्दे நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

वटतरुनिकटनिवासं पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जम् ।
कंचन देशिकमाद्यं कैवल्यानन्दकन्दलं वन्दे ॥ १ ॥

1. *வடதருநிகட நிவாஸம்*
படுதரவிஜ்ஞானமுத்ரிதகராப்ஜம் |
கஞ்சன தேசிகமாத்யம்
கைவல்யானந்தகந்தலம் வந்தே ||

वटतरुनिकटनिवासं ஆலமரத்தின் அருகிலே குடியிருப்பவரும் पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जं சிறந்த ஞானத்தை மிகவும் தெளிவாக விளக்கும் முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையையுடையவரும் कैवल्यानन्दकन्दलं கலப்பற்றதான (கைவல்யமான) ஆனந்தத்தின் கொழுந்தாயிருப்பவருமான कंचन आद्यं देशिकं (ஒப்பற்ற) ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை वन्दे நமஸ்கரிக்கிறேன்.

निरवधिसंसृतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्नौकाम् ।
परमतभेदनघुटिकां परमशिवेन्द्रार्यपादुकां नौमि ॥ २ ॥

2. நிரவதி-ஸம்ஸ்ருதி-நீரதி-
நிபதித-ஜனதாரணஸ்ஃபுரன்-நௌகாம் |
பரமத-பேதன-குடிகாம்
பரமசிவேந்த்ரார்யபாதுகாம் நௌமி ||

निरवधिसंसृतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्नौकां எல்லையில்லாத ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த ஜனங்களைக் கரையிற்கொண்டு சேர்ப்பதற்கு அதிவேகமாகச் செல்லும் படகாகவும் परमतभेदनघुटिकां பிறமதங்களை (காலால் ஏற்றி) பிளந்தெறியும் கணைக்கால் போலவுமுள்ள परमशिवेन्द्रार्यपादुकां பரம சிவேந்த்ரர்களுடைய பாதுகையை नौमि நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு: गुटिकां என்பது பாடமானால், 'परमतभेदन-गुटिकां பிறமதங்களை அழிக்கும் குளிகை போலவுமுள்ள' என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

देशिकपरमशिवेन्द्रादेशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमाऽहम् ।
स्वात्मनि विश्रान्तिकृते सरसं प्रस्तौमि किंचिदिदम् ॥ ३ ॥

3. தேசிகபரமசிவேந்த்ரா–
தேசவசோத்புத்தவ்யமஹிமாऽஹம் |
ஸ்வாத்மனி விச்ராந்திக்ருதே
ஸரஸம் ப்ரஸ்தௌமி கிஞ்சிதிதம் ||

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमा (என்) குரு பரமசிவேந்த்ரர்களுடைய உபதேச பலத்தாலே பிர காசமடைந்த திவ்விய மஹிமையையுடைய अहं நான் स्वात्मनि विश्रान्तिकृते ஆத்மாவிலே அமைதியாயிருப் பதற்காக सरसं சுவையுடையதான इदं किञ्चित् प्रस्तौमि ஏதோ ஒருவகையான இதை (ஸ்துதியாக)ச் சொல் லத் தொடங்குகிறேன்.

निरुपमनित्यनिरीहो निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः ।
विगलितसर्वविकल्पः शुद्धो बुद्धश्चकास्ति परमात्मा ॥ ४ ॥

4. நிருபமநித்யநிரீஹோ
நிஷ்கல-நிர்மாய-நிர்குணாகாரः |
விகலிதஸர்வவிகல்பः
சுத்தோ புத்தச்சகாஸ்தி பரமாத்மா ||

निरुपमनित्यनिरीह: ஒப்பற்றதும் பற்றற்றதுமான நித்தியப்பொருளாய் निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकार: பகுதி களாகப் பிரிக்கவொண்ணாததாய் மாயையின் ஸம் பந்தமொன்று மில்லாததாய் குணங்களின் ஸம்பந்த மொன்றுமில்லாத வடிவை யுடையதுமான परमात्मा பரமாத்மா विगलितसर्वविकल्प: எல்லாவித மாறுபாடு களும் (விகல்பங்களும்) அற்றதாய் शुद्ध: பரிசுத்த

மானதாய் बुद्धः விழித்துக்கொண்டிருப்பதாய் (ஞான ஸ்வரூபமாய்) चकास्ति விளங்குகின்றது.

स्वाविद्यैकनिबद्धः कुर्वन्कर्माणि मुह्यमानः सन् ।
दैवाद्विधूतबन्धः स्वात्मज्ञानान्मुनिर्जयति ॥ ५ ॥

5. ஸ்வாவித்யைகநிபத்3த4ஃ
குர்வன் கர்மாணி முஹ்யமானஃ ஸன் |
தை3வாத்3விதூ4தப3ந்த4ஃ
ஸ்வாத்மஜ்ஞானான்முனிர்ஜயதி ||

स्वाविद्यैकनिबद्धः தன்னுடைய அவித்தையால் மட்டுமே கட்டுண்டவனாய் कर्माणि காரியங்களை कुर्वन् செய்துகொண்டும் मुह्यमानः அறிவு மயங்கியும் सन् இருந்துகொண்டே दैवात् (தற்செயலாக) அத்ருஷ்ட வசத்தால் स्वात्मज्ञानात् தன் ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவால் विधूतबन्धः பற்றுகள் நீங்கியவனாக मुनिः முனிவன் जयति விளங்குகிறான்.

मायावशेन सुप्तौ मध्ये पश्यन्सहस्रशः स्वप्नान् ।
देशिकवचःप्रबुद्धो दीव्यत्यानन्दवारिधौ कोऽपि ॥ ६ ॥

6. மாயாவஶேன ஸுப்தௌ
மத்4யே பஶ்யன் ஸஹஸ்ரஶஃஸ்வப்னான் |
தே3ஶிகவசஃ ப்ரபு3த்3தோ4
தீ3வ்யத்யானந்த3வாரிதௌ4 கோऽபி ||

मायावशेन மாயையின் சக்தியால் सुप्तः தூங்குகிறவனாகி मध्ये (தூக்கத்தின்) இடையிலே स्वप्नान्

களுக்களை सहस्रशः ஆயிரக்கணக்காக पश्यन् கண்டு, (பின்பு) देशिकवचःप्रबुद्धः குருவினுடைய வார்த்தை களால் விழித்துக்கொண்டவனுகி आनन्दवारिधौ ஆனந்த ஸாகரத்தில் कः अपि (ஒப்பற்ற) ஒருவன் दीव्यति திளைத்து இன்புறுகிருன்.

प्राकृतभावमपास्य स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः ।
गुरुवरकरुणापाङ्गाद् गौरवमासाद्य माद्यति प्राज्ञः ॥ ७ ॥

7. ப்ராக்ருதபாவமபாஸ்ய
ஸ்வீக்ருத-நிஜரூப-ஸச்சிதாநந்த: |
குருவர-கருணாபாங்காத்
கௌரவமாஸாத்ய மாத்யதி ப்ராஜ்ஞ: ||

गुरुवरकरुणापाङ्गात् சிறந்த குருமூர்த்திகளின் கருணைகொண்ட கடைக்கண் பார்வையால் प्राकृतभावं பிரக்ருதி ஸம்பந்தமான தன்மையை अपास्य உதறி யெறிந்து स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः (தன் ஸ்வரூபமான) உண்மை இயல்பான ஸச்சிதானந்தத்தை தன்ன தாக்கிக்கொண்டவனுகி गौरवं மேன்மையை आसाद्य அடைந்து प्राज्ञः அறிவாளி माद्यति களிப்புறுகிருன்.

श्रीगुरुकृपया सच्चित्सुखनिजरूपे निमग्नधीर्मौनी ।
विहरति कश्चन विबुधः शान्ताहंतो नितान्तमुदितान्तः ॥ ८ ॥

8. ஸ்ரீ குருக்ருபயா ஸச்சித்
ஸுகநிஜரூபே நிமக்னதீர்மௌனீ |
விஹரதி கச்சன விபுத:
சாந்தாஹந்தோ நிதாந்தமுதிதாந்த: ||

कश्चन विबुधः (ஒப்பற்ற) ஒரு ஞானி श्रीगुरुकृपया ஸ்ரீ குருவின் கிருபையால் सच्चित्सुखनिजरूपे ஸத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமான தன் ஸ்வரூபத்திலே निमग्नधीः ஆழ்ந்த புத்தியையுடைய मौनी மௌனியாகி शान्ताहन्तः அகம்பாவமற்றவனாய் नितान्तमुदितान्तः மிகவும் களிப்புற்ற மனதையுடையவனாய் विहरति விளையாடுகிறான்.

गुरुवरकरुणालहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः ।
रमते यतिवर एको निरुपमसुखसीमनि स्वैरम् ॥ ९ ॥

9, குருவரகருணாலஹரீ-
வ்யதிகரபரசீதலஸ்வாந்த: |
ரமதே யதிவர ஏகோ
நிருபமஸுகஸீமனி ஸ்வைரம் ||

एकः यतिवरः ஒப்பற்ற சிறந்த சன்னியாசி गुरुवरकरुणालहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः சிறந்த குருவின் கருணையாகிய பேரலைக்கு அருகேயிருப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி பெற்ற மனதையுடையவனாய் स्वैरं தன்னிச்சைப்படி निरुपमसुखसीमनि ஒப்பற்ற ஆனந்தத்தின் (எல்லைப் புறத்திலே) பெருக்கிலே रमते இன்புறுகிறான்.

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ।
विहरन्मस्करिवर्यो निरवधिकानन्दनीरधावास्ते ॥ १० ॥

10. ஸ்ரீதேசிகவரகருணா-
ரவிகரஸமபோஹிதாந்தரத்வாந்த: |
விஹரன் மஸ்கரிவர்யோ
நிரவதிகானந்த-நீரதாவாஸ்தே ||

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्त: ஸ்ரீ குரு சிரேஷ்டரின் கருணையாகிய சூரிய கிரணங்களால் (அக இருளை) அஜ்ஞானத்தைப் போக்கிக்கொண்டவரான मस्करिवर्य: சிறந்த சன்னியாசி निरवधिकानन्दनीरधौ எல்லையற்றதான ஆனந்த ஸாகரத்திலே विहरन् விளையாடிக்கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

जनिविपरीतक्रमतो बुद्ध्या प्रविलाप्य पञ्चभूतानि ।
परिशिष्टमात्मतत्त्वं पश्यन्नास्ते मुनिः शान्तः ॥ ११ ॥

11. ஜனிவிபரீதக்ரமதோ
ப்புத்த்யா ப்ரவிலாப்ய பஞ்சபூதானி |
பரிஶிஷ்டமாத்மதத்த்வம்
பஶ்யன்னாஸ்தே முனி: ஶாந்த: ||

पञ्चभूतानि ஐந்து பூதங்களையும் जनिविपरीतक्रमत: (அவை) தோன்றிய முறைக்கு மாறான முறையிலே (அதாவது, ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், நீர், மண் என்றதற்கு மாறான மண், நீர், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்ற முறையிலே) बुद्ध्या புத்தியைக்கொண்டு प्रविलाप्य ஒடுங்கச் செய்து परिशिष्टं எஞ்சியதான आत्मतत्त्वं ஆத்மப்பொருளை पश्यन् நோக்கியவனாய் मुनि: ஒரு முனிவன் शान्त: சாந்தமுடையவனாக आस्ते இருக்கிறான்.

जगदखिलमिदमसारं मायिकमेवेति मनसि मन्वानः ।
पर्यटति पाटिताशः प्रगलितमदमानमत्सरः कोऽपि ॥ १२ ॥

12. ஜகதிதமகிலமஸாரம்
மாயிகமேவேதி மனஸி மன்வான: |
பர்யடதி பாடிதாஶ:
ப்ரகலித மதமானமத்ஸர: கோऽபி ||

इदम् अखिलं जगत् இந்த ஜகத் முழுவதும் असारं ஸாரமற்றது मायिकम् एव மாயையால் ஆனதேயாகும் इति என்று मनसि மனதிலே मन्वानः கருதுவோனுகி पाटिताशः ஆசை நொறுங்கிப் பொடிந்துபோனதால் ஆசையற்றவனும் प्रगलितमदमानमत्सरः செருக்கு, அபிமானம், பொருமை இவை தன்னிடத்திலிருந்து வழுவப்பெற்றவனுமாகி कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் पर्यटति திரிகிறுன்.

नात्मनि किंचिन्माया तत्कार्यं वाऽस्ति वस्तुतो विमले ।
इति निश्चयवानन्तः हृष्यत्यानन्दनिर्भरो योगी ॥ १३ ॥

13. நாத்மனி கிஞ்சின்மாயா
தத்கார்யம்வாऽஸ்தி வஸ்துதோ விமலே |
இதி நிஶ்சயவானந்த:
ஹ்ருஷ்யத்யானந்தநிர்பரோ யோகீ ||

विमले आत्मनि பரிசுத்தமான ஆத்மாவாகிய தன்னிடத்திலே माया மாயையேனும் वा அல்லது किंचित् கொஞ்சமும் तत्कार्यं மாயையின் காரியமேனும் वस्तुतः உண்மையில் न अस्ति இல்லை इति என்று निश्चयवान् உறுதிகொண்டவனுய் आनन्दनिर्भरः ஆனந்தம் நிரம்பியவனுய் योगी யோகியானவன் अन्तः हृष्यति உள்ளத்திற் களிப்புறுகிறுன்.

त्वमहमभिमानहीनो मोदितनानाजनाचारः ।
विहरति बालवदेको विमलसुखाम्भोनिधौ मग्नः ॥ १४ ॥

14. த்வமஹமபிமானஹீனோ
மோதிதநாநாஜநாசார: |
விஹரதி பாலவதேகோ
விமலஸுகாம்போநிதௌ மக்ன: ||

त्वमहमभिमानहीन: நீ நான் என்னும் அபிமானமில்லாதவனாய் मोदितनानाजनाचार: ஜனங்களின் பல வேறு நடத்தைகளிலும் இன்புறுவோனாய் विमलसुखाम्भोनिधौ பரிசுத்தமான ஆனந்த ஸாகரத்திலே मग्न: மூழ்கினவனாய் बालवत् சிறு பிள்ளையைப்போல एक: ஒருவன் विहरति விளையாடுகிறான்.

अवधूतकर्मजालो जडबधिरान्धोपमः कोऽपि ।
आत्मारामो यतिराट् अटवीकोणेष्वटन्नास्ते ॥ १५ ॥

15. அவதூதகர்மஜாலோ
ஜடபதிராந்தோபம: கோऽபி |
ஆத்மாராமோ யதிராட்
அடவீகோணேஷ்வடன்னாஸ்தே ||

आत्मराम: (தன்னிலேயே) ஆத்மாவிலேயே இன்புறுவோனாகிய क: अपि यतिराट् ஒரு (ஒப்பற்ற) சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் अवधूतकर्मजाल: கர்மாக்களாகிய வலைகளினின்றும் (பந்தங்களினின்றும்) நீங்கியவனாய் जडबधिरान्धोपम: அறிவீனனும் செவிடனும் குருடனுமான ஒருவனைப் போன்றவனாய் अटवीकोणेषु

காட்டு மூலைகளிலே अटन् आस्ते திரிந்துகொண்டிருக்கிறன்.

शान्त्या दृढोपगूढः शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः ।
रमते रसज्ञ एको रम्ये स्वानन्दपर्यङ्के ॥ १६ ॥

16. ஶாந்த்யா த்ருடோபகூடஃ
ஶாந்தஸமஸ்தான்யவேதனோதாரஃ |
ரமதே ரஸஜ்ஞ ஏகோ
ரம்யே ஸ்வானந்தபர்யங்கே ||

रम्ये இன்பம்ளிப்பதான स्वानन्दपर्यङ्के தன்னுடையதான ஆனந்தமயமான பள்ளியிலே शान्तसमस्तान्यवेद-नोदार: மற்ற எல்லாவுணர்ச்சிகளும் அற்றுத் தெளிந்தவனை एक: ஒப்பற்ற வொரு रसज्ञ: ரஸஜ்ஞன் (இன்பச் சுவையறிந்தவன்) शान्त्या மனச் சாந்தியாலே दृढोपगूढ: இறுகத் தழுவப்பெற்றவனாய் रमते இன்புறுகிறன்.

उन्मूलितविषयारिः स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः ।
स्वात्मानन्दमहिम्नि स्वाराज्येऽस्मिन् विराजते यतिराट्॥१७॥

17. உன்மூலிதவிஷயாரிஃ
ஸ்வீக்ருதவைராக்யஸர்வஸ்வஃ |
ஸ்வாத்மானந்தமஹிம்னி
ஸ்வாராஜ்யேऽஸ்மின் விராஜதே யதிராட் ||

यतिराट् சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் (சிறந்த சன்னியாசி) उन्मूलितविषयारि: இந்திரிய சுகங்களாகிய பகைவர்களை வேரோடு களைந்தவனாய் स्वीकृतवैराग्यसर्वस्व:

வைராக்கியமென்னும் சொத்தையெல்லாம் தன்னு தாக்கிக் கொண்டவனாய் स्वात्मानन्दमहिम्नि தன் ஆத்மா வாகிய ஆனந்தத்தின் பெருமையென்னும் अस्मिन् स्वाराज्ये இந்த ஸ்வராஜ்யத்தில் विराजते சிறப்புற்று விளங்குகிருன்.

'விஷயம்' என்பது இந்திரிய உணர்ச்சியையும் தேசத்தையும் குறிக்கும். அரசன் நாட்டிலுள்ள பகைவரை வென்று வேற்றரசர்களின் சொத்துக்களையெல்லாம் தன்னுடையதாக்கிக்கொண்டு ராஜ்யாதிகாரத்திற் பெருமையுடன் விளங்குவதுபோல யதிச்ரேஷ்டனும் விளங்குகிருன் என்பது கருத்து.

सवितर्यपि शीतरुचौ चन्द्रे तीक्ष्णेऽप्यधो वहत्यग्नौ ।
मायिकमिदमिति जानन् जीवन्मुक्तो न विस्मयी भवति॥१८॥

18. ஸவிதர்யபி ஶீதருசௌ
சந்த்ரே தீக்ஷ்ணேऽப்யதோ வஹத்யக்னௌ |
மாயிக மிதமிதி ஜானன்
ஜீவன்முக்தோ ந விஸ்மயீ பவதி ||

सवितरि சூரியன் शीतरुचौ अपि குளிர்ந்த கிரணங்களையுடையவனாயினும் चन्द्रे சந்திரன் तीक्ष्णे अपि கொடியவனாயினும் अग्नौ தீ अधः वहति கீழ்நோக்கிக் கொழுந்து விட்டெழுந்தாலும் इदं இது मायिकं மாயையால் ஆனது इति என்று जानन् அறிந்தவனாகி जीवन्मुक्तः ஜீவன்முக்தன் (உயிரோடுள்ளபோதே மோக்ஷத்தையடைந்தவன்) विस्मयी ஆச்சரியங்கொண்டவனாக न भवति இருப்பதில்லை.

अज्ञानवैरिविजयी प्रज्ञामातङ्गमस्तकारूढः ।
विहरति संयमिराजः समरससुखधाम्नि सर्वतो रम्ये ॥१९॥

19. அஜ்ஞானவைரிவிஜயீ
ப்ரஜ்ஞாமாதங்கமஸ்தகாரூடஃ |
விஹரதி ஸம்யமிராஜஃ
ஸமரஸஸுகதாம்னி ஸர்வதோ ரம்யே ||

प्रज्ञामातङ्गमस्तकारूढ: பேரறிவு (ப்ரஜ்ஞை) என்னும் யானையின் பிடரியிலேறிக்கொண்டு अज्ञानवैरिविजयी அறியாமையாகிய பகைவனை வென்றவனை संयमि-राज: துறவிராஜன் सर्वत: எல்லா வகைகளிலும் रम्ये இன்பந்தருவதான समरससुखधाम्नि (ஸமரஸம்) யாதொரு பேதமுமில்லாத இன்பமான பிரதேசத்திலே विहरति இன்புறுகிறான்.

शान्ताहंकृतिदोषः सुसमाहितमानसः कोऽपि ।
पूर्णेन्दुशिशिरभावो राजत्यानन्दसत्यचिद्रसिकः ॥ २० ॥

20. ஶாந்தாஹங்க்ருதிதோஷஃ
ஸுஸமாஹிதமானஸஃ கோऽபி |
பூர்ணேந்துஶிஶிரபாவோ
ராஜத்யானந்தஸத்யசித்ரஸிகஃ ||

शान्ताहंकृतिदोष: அஹங்காரமென்னும் தோஷம் அற்றவனும் सुसमाहितमानस: நன்கு அமைந்த மனமுடையவனும் पूर्णेन्दुशिशिरभाव: முழுமதிபோன்று குளிர்ந்த எண்ணங்களை யுடையவனும் आनन्दसत्य-

चिद्रसिकः कः अपि ஸச்சிதானந்தப் பொருளாகி இன்புறும் ஒப்பற்ற ஒருவன் राजति விளங்குகிறான்.

तिष्ठन्परत्र धाम्नि स्वीयसुखास्वादपरवशः कश्चित् ।
क्वापि ध्यायति कुहचिद्गायति कुत्रापि नृत्यति स्वैरम् ॥२१॥

21. திஷ்ठன் பரத்ர யாம்னி
ஸ்வீயஸுகாஸ்வாதபரவஶः கஶ்சித் |
க்வாபி த்யாயதி குஹசித்
காயதி குத்ராபி ந்ருத்யதி ஸ்வைரம் ||

परत्र வேற்றுலகிலே धाम्नि ஓரிடத்திலே तिष्ठन् இருந்துகொண்டு स्वीयसुखास्वादपरवशः தன்னுடையதான (ஆத்மாவின்) ஆனந்தத்தை நுகர்வதிலே ஈடுபட்டவனாய் कश्चित् (ஒப்பற்ற) ஒருவன் स्वैरं தன்னிச்சைப்படி क्वअपि க்வ அபி எங்கேனும் ध्यायति மனஞ் செலுத்துகிறான், कुहचित् எங்கேனும் गायति பாடுகிறான், कुत्र अपि எங்கேனும் नृत्यति ஆடுகிறான்.

अगृहीताघकलङ्कः प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः प्राज्ञः ।
न्यक्कृतकार्यकलापस्तिष्ठत्यापूर्णसीमनि क्वापि ॥ २२ ॥

22. அக்ருஹீதாவகலங்கः
ப்ரஶமிதஸங்கல்பவிப்ரமः ப்ராஜ்ஞः |
ந்யக்க்ருதகார்யகலாபः
திஷ்ठத்யாபூர்ணஸீமனி க்வாபி ||

अगृहीताघकलङ्कः பாபமென்னும் மறுவை (களங்கத்தை)க் கொள்ளாதவனாய் प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः (ஸங்

கல்பங்களால்) எண்ணங்களால் உண்டாகும் குழப்பங்கள் முற்றும் அற்றவனும் न्यक्कृतकार्यकलाप: காரியத் தொகுதிகளையெல்லாம் அவமதித்து விலக்கியவனுயுள்ள प्राज्ञ: பேரறிவாளி क अपि எங்கேயோ आपूर्णसीमनि எங்கும் நிறைந்த செல்வத்தில் तिष्ठति நிலைபெற்றிருக்கிறான்.

चपलं मनःकुरङ्गं चारु गृहीत्वा विमर्शवागुरया ।
निगमारण्यविहारश्रान्तः शेते स्वधाम्नि कोऽप्येकः ॥२३॥

23. சபலம் மனஃகுரங்ஂகம்
சாரு க்ருஹீத்வா விமர்ஶவாகுரயா |
நிகமாரண்யவிஹார-
ஶ்ராந்தஃ ஶேதே ஸ்வதாம்னி கோऽப்யேகஃ ||

चपलं ஒரு நிலையிலே நில்லாது திரிகின்ற मन:कुरङ्ग மனமென்னும் மானை विमर्शवागुरया (விமர்சம்) ஆராய்ச்சி என்னும் வலையிலே चारु அழகாக गृहीत्वा பிடித்தபின் निगमारण्यविहारश्रान्त: வேதங்களென்னும் காடுகளிலே இன்பமாகத் திரிந்ததாலே களைப்புற்றவனை एक: क: अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் स्वधाम्नि தன்னுடைய இடத்திலேயே शेते சாய்ந்து அமைதி பெறுகிறான்.

दारुणचित्तव्याघ्रं धीरमनःखड्गधारया हत्वा ।
अभयारण्ये कोऽपि स्वैरविहारी जयत्येकः ॥ २४ ॥

24\. தாருணசித்தவ்யாவ்ரம்
ப்ரமண:வஜ்ஜமயாரயா ஹத்வா |
அபயாரண்யே கோऽபி
ஸ்வைரவிஹாரீ ஜயத்யேக: ||

दारुणचित्तव्याघ्रं சித்தமென்னும் கொடும் புலியை धीरमन:खड्गधारया हत्वा தைர்யங்கொண்ட மனம் என்னும் வாளின் முனையால் வெட்டியழித்து एक: क: अपि ஒப்பற்றவனை ஒருவன் अभयारण्ये அச்சமின்மை என்னும் காட்டிலே स्वैरविहारी தன்னிஷ்டப்படி திரிந்து விளையாடிக்கொண்டு जयति சிறந்து விளங்குகிறான்.

सज्जनहृदयसरोजोन्मीलनकरधीकरप्रसरः ।
एको यतिवरपूषा निर्दोषश्चरति चिद्गगने ॥ २५ ॥

25\. ஸஜ்ஜனஹ்ருதயஸரோஜோ-
ன்மீலனகரதீகரப்ரஸர: |
ஏகோ யதிவரபூஷா
நிர்தோஷஶ்சரதி சித் கமனே ||

सज्जनहृदयसरोजोन्मीलनकरधीकरप्रसर: நல்லோர்களின் இருதயங்கள் என்னும் தாமரைகளை மலரச்செய்யும் புத்திக் கதிர்களைப் பரப்புகிறவனாய் निर्दोष: குற்றமற்றவனாய் चिद्गगने 'சித்' என்னும் வானத்திலே यतिवरपूषा துறவிகளுட் சிறந்தவனை சூரியன் एक: தனித்து चरति சஞ்சரிக்கிறான்.

कुवलयविकासकारणमज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः ।
शुद्धो मुनीन्द्रचन्द्रः सुरसेव्ये लसति विष्णुपदे ॥ २६ ॥

26. குவலயவிகாஸகாரணம்

அஜ்ஞானத்⁴வாந்தகௌமுதீப்ரஜ்ஞ: |
ஶுத்³தோ⁴ முனீந்த்³ர சந்த்³ர:
ஸுரஸேவ்யே லஸதி விஷ்ணுபதே³ ||

कुवलयविकासकारणं குவளைகள் மலர்வதற்குக் காரணமாயும் (பூமண்டலம் முழுதும் மகிழ்வதற்குக் காரணமாயும்) अज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञ: அறியாமை என்னும் இருளைப்போக்கும் பேரறிவாகிய நிலவை யுடையதாயும் शुद्ध: (மேலும்) களங்கமற்றுத் தூயதாயுமுள்ள मुनीन्द्रचन्द्र: முனிச்சிரேஷ்டனுகிய சந்திரன் सुरसेव्ये தேவர்கள் அடைவதற்கேற்றதான विष्णुपदे (எங்கும் நிறைந்ததாக நாடப்பெறும் பரம்பொருளிலே) வானத்திலே लसति விளங்குகிருன்.

स्वानन्दामृतसेकै-रान्तरसंतापसंततिं शमयन् ।
चित्रमचञ्चलवृत्ति-श्चिद्व्योमनि भाति योगिवर्यघनः ॥ २७ ॥

27. ஸ்வானந்தா³ம்ருதஸேகை—

ராந்தரஸந்தாப ஸந்ததிம் ஶமயன்|
சித்ரமசஞ்சல வ்ருத்தி—
ஶ்சித்³வ்யோமனி பா⁴தி யோகி³வர்யக⁴ன: ||

स्वानन्दामृतसेकै: தன்னுடைய ஆனந்தமயமான அமுதத் திவலைகளால் (நீர்த்துளிகளால்) आन्तरसंतापसंततिं இருதயத்திலே தொடர்ச்சியாக எழுகின்ற ஸந்தாபங்களை (மன எரிச்சல்களை) शमयन् தணிவித்துக் கொண்டு चिद्व्योमनि 'சித்' என்னும் வானத்திலே (சிதாகாசத்திலே) योगिवर्यघन: யோகிகளுட் சிறந்த

வன் என்னும் மேகமானது अचञ्चलवृत्तिः அலையாமல் நிலைத்து நிற்பதாய் भाति விளங்குகிறது, चित्रं ஆச்சர்யம்!

सुमनःसौरभमञ्जुल-संचारनिवारिताखिलश्रान्तिः ।
संयमिचारुसमीरो विहरत्यानन्दसंविदारामे ॥ २८ ॥

28. ஸுமனஃ ஸௌரபமஞ்ஜுல-
ஸஞ்சார நிவாரிதாகிலஶ்ராந்தி: |
ஸம்யமிசாருஸமீரோ
விஹரத்யானந்தஸம்விதாராமே ||

संयमिचारुसमीरः துறவி என்னும் மென்காற்று सुमनःसौरभमञ्जुलसंचारनिवारिताखिलश्रान्तिः மலர்களின் (ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்களின்) தெய்விக நறுமணங்கொண்டு சுகமாக வீசுவதாலே (எல்லோருடைய) எல்லாச் சிரமங்களையும் நீக்கிக்கொண்டு आनन्दसंविदारामे ஆனந்தமயமான ஸம்வித்ஜ்ஞானமென்னும் பூந்தோட்டத்திலே विहरति இன்புற்று உலாவுகிறது.

निःश्रेयससरसफले निर्मलविज्ञानपल्लवमनोज्ञे ।
वीतभये विपिनतले यतिशितिकण्ठो विभाति कोऽप्येकः॥२९॥

29. நிஃஶ்ரேயஸஸரஸபலே
நிர்மலவிஜ்ஞான பல்லவமனோஜ்ஞே |
வீதபயே விபினதலே
யதிஶிதிகண்டோ விபாதி கோऽப்யேக: ||

निःश्रेयससरसफले ரஸம் (அமிர்தம்) நிறைந்ததான மோக்ஷம் (நிஃஶ்ரேயஸ்) என்னும் பழத்தையுடைய

தாயும் निर्मलविज्ञानपल्लवमनोज्ञे விஜ்ஞானம் (பேரறிவு) என்னும் தூய தளிர்களால் மனதைக் கவர்வதாயும் वीतभये பயம் முற்றும் நீங்கியதாயுமுள்ள विपिनतले காட்டுப்பிரதேசத்தில் कः अपि यतिशितिकण्ठः एकः ஒப்பற்ற துறவியாகிய மயில் ஒன்று विभाति விளங்குகின்றது.

निःसारभुवनमरुतल-मुत्सायानन्दसाररसपूर्णे ।
वरसरसि चिन्मयेऽस्मिन् परहंसः कोऽपि दीव्यति स्वैरम् ॥ ३० ॥

30. நிஸ்ஸாரபுவனமருதல—
முத்ஸார்யானந்தஸாரரஸபூர்ணே |
வரஸரஸி சின்மயே஽ஸ்மின்
பரஹம்ஸ: கோ஽பி தீவ்யதி ஸ்வைரம் ||

नि:सारभुवनमरुतलं ஸாரமற்றதான பூமியாகிய பாலை நிலத்தை उत्सार्य விட்டகன்று आनन्दसाररसपूर्णे ஆனந்தமயமான (அமுதத்தால்) நீரால் நிறைந்ததும் चिन्मये 'சித்' ஆகியதுமான अस्मिन् वरसरसि இந்த சிறந்த ஏரியிலே कः अपि ஒப்பற்ற ஒரு परहंसः சிறந்த ஹம்ஸமானது स्वैरं தன்னிச்சைப்படி दीव्यति விளையாடுகின்றது.

निखिलागमपल्लविते निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने ।
मधुरतरमञ्जुवाचः कूजन्नास्ते यतीन्द्रकलकण्ठः ॥ ३१ ॥

31. நிகிலாகமபல்லவிதே
நிகமஶிரஸ்தந்த்ர-ஶீதலோத்யானே |
மதுரதரமஞ்ஜுவாச:
கூஜன்னாஸ்தே யதீந்த்ரகலகண்ட: ||

निखिलागमपल्लविते எல்லா வேதங்களும் துளிர்த்திருக்கின்றதான निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने உபநிஷத்துக்களிலுள்ள உபாஸனைகளால் (தந்திரங்களால்) குளிர்ந்திருக்கும் பூஞ்சோலையிலே यतीन्द्रकलकण्ठः சன்னியாசிச் சிரேஷ்டனென குயிலானது मधुरतरमञ्जु-वाचः மிக்க இனிமையான அஞ்சொற்களை कूजन् மிழற்றிக் (கூவிக்) கொண்டு आस्ते இருக்கின்றது.

दारितमोहमदेभो दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः ।
विबुधोत्तमसिंहवरो विहरत्यानन्दविततकान्तारे ॥ ३२ ॥

32. தாரிதமோஹமதேபோ
தூரீக்ருதஸகலதுரிதசார்தூலஃ |
விபுதோத்தமஸிம்ஹவரோ
விஹரத்யானந்தவிததகாந்தாரே ||

दारितमोहमदेभः அஜ்ஞானம் என்னும் மதம்பிடித்த யானையைப் பிளந்தெறிந்து दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः பாபங்கள் என்னும் புலிகளையெல்லாம் வெருட்டியோட்டிய विबुधोत्तमसिंहवरः புத்திமான்களுட் சிறந்தவனென சீரிய சிங்கமானது आनन्दविततकान्तारे ஆனந்தம் என்னும் அகன்ற காட்டிலே विहरति இன்புற்று விளையாடுகின்றது.

अज्ञानमृगवरोज्झित-विज्ञानोत्तुङ्गशृङ्गशिखरितले ।
मतिसलिलशीतलाङ्गो यतिमदकलभो विराजते विहरन् ॥ ३३ ॥

33. அஜ்ஞானம்ருகவரோஜ்ஜித—
விஜ்ஞானோத்துங்கஶ்ருங்கஶிகரிதலே |
மதிஸலிலஶீதலாங்கோ
யதிமதகலபோ விராஜதே விஹரன் ||

अज्ञानमृगवरोज्झितविज्ञानोत्तुङ्गशृङ्गशिखरितले அறியாமை (அஜ்ஞானம்) என்னும் சிங்கத்தாலும் ஏறமுடியாதென்று விடுக்கப்பெற்ற பேரறிவு (விஜ்ஞானம்) என்னும் உயர்ந்த கொடுமுடியின் உச்சிப்பாகத்திலே मतिसलिलशीतलाङ्गः மனனம் என்னும் நீராலே குளிர்ந்த வுடலையுடைய यतिमदकलभः துறவி என்னும் மதயானை विहरन् விளையாடிக்கொண்டு विराजते விளங்குகிறது.

नासाञ्चलनिहिताक्षो नामादिभ्यो निवर्तितस्वान्तः ।
तटिनीतटेषु तत्त्वं ध्यायन्नास्ते यतिः कोऽपि ॥ ३४ ॥

34. நாஸாஞ்சலநிஹிதாக்ஷோ
நாமாதிப்யோ நிவர்(த்)திதஸ்வாந்த: |
தடினீதடேஷு தத்வம்
த்யாயன்னாஸ்தே யதி: கோऽபி ||

कः अपि यतिः ஒப்பற்ற ஒரு துறவி नासाञ्चलनिहिताक्षः மூக்கு நுனியிலே பார்வையை வைத்தவனாய் नामादिभ्यः பெயர் முதலானவற்றினின்றும் निवर्तितस्वान्तः தன்னுடைய மனதை மீட்டுக்கொண்டவனாய் तटिनीतटेषु நதிக்கரைகளில் तत्त्वं உண்மையை ध्यायन् தியானித்துக்கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

आशावसनो मौनी नैराश्यालंकृतः शान्तः ।
करतलभिक्षापात्र-स्तरुतलनिलयो मुनिर्जयति ॥ ३५ ॥

35. *ஆஶாவஸநோ மௌனீ*
நைராஶ்யாலங்க்ருத: ஶாந்த: |
கரதல பிக்ஷாபாத்ரஸ்—
தருதலநிலயோ முனிர்ஜயதி ||

आशावसन: *திக்குகளையே ஆடையாக வுடையவனாய்* मौनी *மனனஞ் செய்பவனாய் (ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பவனாய்)* नैराश्यालंकृत: *பற்றின்மையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய்* शान्त: *அமைதியுற்றவனாய்* करतलभिक्षापात्र: *உள்ளங்கையைப் பிச்சை வாங்கும் பாத்திரமாகக் கொண்டவனாய்* तरुतलनिलय: *மரத்தடியைக் குடியிருக்கும் இடமாகக் கொண்டவனான* मुनि: *முனிவன்* जयति *சிறந்து விளங்குகிறான்.*

विजननदीकुञ्जगृहे मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे ।
शेते कोऽपि यतीन्द्रः समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ॥ ३६ ॥

36. *விஜனநதீகுஞ்ஜக்ருஹே*
மஞ்ஜுலபுலினைகமஞ்ஜுதரதல்பே |
ஶேதே கோऽபி யதீந்த்ர:
ஸமரஸஸுகபோதவஸ்துநிஸ்தந்த்ர: ||

समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्र: *ஒரே ஸச்சிதானந்தமயமான பொருளாகிச் சிரமம் நீங்கியவனான* क: अपि *ஒப்பற்ற ஒரு* यतिवर: *சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன்* विजननदीकुञ्जगृहे *ஆள் நடமாட்டமில்லாத ஆற்றங்கரைச்*

சோலையாகிய (புதராகிய) வீட்டிலே मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे அழகான மணல் என்னும் மிக்க வசீகரமானதும் ஒப்பற்றதுமாகிய படுக்கையிலே शेते படுத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

भूतलमृदुतरशय्यः शीतलवातैकचामरः शान्तः ।
राकाहिमकरदीपो राजति यतिराजशेखरः कोऽपि ॥ ३७ ॥

37. ஹூதலம்ருதுதரஶய்ய:
ஶீதலவாதைகசாமர: ஶாந்த: |
ராகாஹிமகரதீபோ
ராஜதி யதிராஜஶேகர: கோऽபி ||

यतिराजशेखर: தவராஜர்களுக்கு முதல்வனான क: अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் शीतलवातैकचामर: குளிர்காற்று என்பதையே ஒப்பற்ற சாமரமாகக் கொண்டும் राकाहिमकरदीप: பௌர்ணமிச் சந்திரனைத் தீபமாகக் கொண்டும் भूतलमृदुतरशय्य: வெறுந்தரை என்னும் மிக மெதுவான மெத்தையிலே சாய்ந்துகொண்டும் शान्त: அமைதியுற்றவனாய் राजति விளங்குகிறான்.

विपुलशिलातलफलके विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे ।
मन्दं मलयजपवने वाति प्रस्वपिति कोऽपि यतिराजः॥३८॥

38. விபுலஶிலாதல ஃபலகே
விமலஸரித்³வாரிபரிவ்ருதோதா³ரே |
மந்த³ம் மலயஜபவனே
வாதி ப்ரஸ்வபிதி கோऽபி யதிராஜ: ||

विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे நிர்மலமான ஆற்று நீராலே சூழப்பெற்று அழகாயுள்ள विपुलशिलातलफलके அகன்ற பாறையாகிய பலகையிலே मलयजपवने मन्दं वाति தென்றலானது மெல்ல வீச कः अपि ஒப்பற்றவொரு यतिराजः சிறந்த துறவி प्रस्वपिति நன்ருகத் தூங்குகிருன்.

आन्तरमेकं किंचित्सन्ततमनुसंदधन्महामौनी ।
करपुटभिक्षामश्नन्नटति हि वीथ्यां जडाकृतिः कोऽपि॥३९॥

39. ஆந்தரமேகம் கிஞ்சித்
ஸந்ததமனுஸம்தயன் மஹாமௌனீ |
கரபுடபிக்ஷாமச்னன்-
னடதிஹிவீத்யாம் ஜடாக்ருதிःகோऽபி ||

किंचित् ஏதோ ஒன்றை आन्तरं மனத்துள்ளே सन्ततं இடைவிடாமல் अनुसंदधत् சிந்தித்துக்கொண்டும் महा-मौनी பெரிய மௌனியாகி करपुटभिक्षां உள்ளங்கையிலே (இடப்பெற்ற) பிக்ஷான்னத்தை अश्नन् உண்டும் जडाकृतिः அறிவில்லாத ஜடப்பொருளைப் போன்ற வடிவமுடையவனுய் वीथ्यां தெருவில் कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் अटति हि திரிகிருனன்றே?

प्रविलाप्य जगदशेषं परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः ।
प्राश्नाति कबलमास्ये प्राप्तं प्रारब्धकर्मणा कोऽपि ॥ ४० ॥

40. ப்ரவிலாப்ய ஜகதசேஷம்
பரிசிஷ்டாகண்டவஸ்து பரதந்த்ரः |
ப்ராச்னாதி கபலமாஸ்யே
ப்ராப்தம் ப்ராரப்தகர்மணா கோऽபி ||

अशेषं जगत् ஜகத்து முழுவதையும் प्रविलाप्य நன்றாகக் கரைத்தொழித்து परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः மீதியாயுள்ள முழுப்பொருளுக்கு வசப்பட்டவனுன कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் प्राप्तं கிடைத்த कबलं கவளத்தை (பிடிசோற்றை) प्रारब्धकर्मणा பிராரப்த கர்மாவால் (பயன் கொடுக்கத் தொடங்கிய வினைப்பயனுல்) आस्ये வாயிலே இட்டு प्राश्नाति உண்கிறுன்.

निन्दति किमपि न योगी नन्दति नैवापरं किमप्यन्तः ।
चन्दनशीतलहृदयः कन्दलितानन्दमन्थरः स्वास्ते ॥ ४१ ॥

41. நிந்ததி கிமபி ந யோகீ
நந்ததி நைவாபரம் கிமப்யந்தஃ |
சந்தனஶீதலஹ்ருதயஃ
கந்தலிதானந்தமந்தரஃ ஸ்வாஸ்தே ||

योगी யோகியானவன் अन्तः மனத்துள் किम् अपि ஒன்றையேனும் न निन्दति நிந்திப்பது (இகழ்வது) இல்லை; अपरं किम् अपि வேறு ஒன்றையும் न नन्दति एव புகழ்வதும் இல்லை; चन्दनशीतलहृदयः சந்தனத்தைப் போன்ற குளிர்ந்த இருதயமுடையவனுய் कन्दलिता-नन्दमन्थरः ஆனந்தம் நிறைந்து ததும்புகின்றவனுய் स्वास्ते அமர்ந்திருக்கிறுன்.

संत्यज्य शास्त्रजालं संव्यवहारं च सर्वतस्त्यक्त्वा ।
आश्रित्य पूर्णपदवीमास्ते निष्कम्पदीपवद्योगी ॥ ४२ ॥

42. ஸந்த்யஜ்ய ஶாஸ்த்ரஜாலம்
ஸம்வ்யவஹாரம் ச ஸர்வதஸ்த்யக்த்வா |
ஆஶ்ரித்ய பூர்ணபதவீ—
மாஸ்தே நிஷ்கம்பதீபவத் யோகீ ||

शास्त्रजालं சாஸ்திரக் குவியல்களை संत्यज्य நன்றாக விட்டுவிட்டு संव्यवहारं च கடமையையும் सर्वतः முற்றிலும் त्यक्त्वा துறந்து निष्कम्पदीपवत् அசையாத சுடரையுடைய நந்தாவிளக்கைப்போல योगी யோகியானவன் पूर्णपदवीं நிறைந்த நிலையை आश्रित्य அடைந்து आस्ते இருக்கிறான்.

तृणपङ्कचर्चिताङ्ग-स्तृणमिव विश्वं विलोकयन्योगी ।
विहरति रहसि वनान्ते विजरामरभूम्नि विश्रान्तः ॥ ४३ ॥

43. த்ருணபங்கசர்(ச்)சிதாங்கஸ்-
த்ருணமிவ விஶ்வம் விலோகயன் யோகீ |
விஹரதி ரஹஸி வனாந்தே
விஜராமரபூம்னி விஶ்ராந்தஃ ||

तृणपङ्कचर्चिताङ्गः புல்லாலும் சேற்றாலும் பூசப்பெற்ற அவயவங்களையுடையவனாய் विश्वं உலகமனைத்தையும் तृणम् इव புல்லைப்போல विलोकयन् நோக்கிக்கொண்டு वनान्ते காட்டுப் புறத்திலே विश्रान्तः சிரமந்தீர்ந்து அமைதியுற்றவனாய் योगी யோகியானவன் रहसि தனிமையிலே विजरामरभूम्नि நரையும் மரணமும் இல்லாத பிரதேசத்திலே विहरति இன்பமாய் விளையாடுகிறான்.

पश्यति किमपि न रूपं न वदति न शृणोति किंचिदपि वचनम्।
तिष्ठति निरुपमभूमनि निष्ठामवलम्ब्य काष्ठवद्योगी ॥ ४४ ॥

44. பஶ்யதி கிமபி ந ரூபம்
ந வததி ந ஶ்ருணோதி கிஞ்சிதபி வசனம் |
திஷ்டதி நிருபமபூமனி
நிஷ்டாமவலம்ப்ய காஷ்டவத்யோகீ ||

योगी யோகியானவன் किम् अपि रूपं எந்த ரூபத்தையும் न पश्यति காண்பதில்லை; न वदति பேசுவதில்லை; किंचित् वचनम् अपि எந்தப் பேச்சையும் न शृणोति காதாலே கேட்பதில்லை; निरुपमभूमनि (உவமையில்லாத) ஒப்பற்ற செல்வத்திலே (ப்ரதேசத்திலே) निष्ठां நிலைபெற்றிருப்பதை अवलम्ब्य கைக்கொண்டு काष्ठवत् மரம்போல तिष्ठति அசையாதிருக்கிறன்.

जात्यभिमानविहीनो जन्तुषु सर्वत्र पूर्णतां पश्यन् ।
गूढं चरति यतीन्द्रो मूढवदखिलागमार्थतत्त्वज्ञः ॥ ४५ ॥

45. ஜாத்யபிமானவிஹீனோ
ஜந்துஷு ஸர்வத்ர பூர்ணதாம் பஶ்யன் |
கூடம் சரதி யதீந்த்ரோ
மூடவதகிலாகமார்த்ததத்த்வஜ்ஞ: ||

जात्यभिमानविहीन: தான் (பிறவி) என்ற அபிமானம் ஒன்றும் இல்லாதவனாய் सर्वत्र எங்கும் जन्तुषु (எல்லா) ஜந்துக்களிடத்திலும் पूर्णतां நிறைந்த தன்மையை पश्यन् காண்பவனாய் अखिलागमार्थतत्त्वज्ञ: எல்லா (ஆகமங்

களிலுமுள்ள) வேதங்களிலுமுள்ள உண்மைப் பொருளை அறிந்தவனான यतीन्द्रः துறவிகளுட் சிறந்தோன் मूढवत् அறிவில்லாதவன்போல गूढं चरति மறைந்து திரிகிறான்.

उपधाय बाहुमूलं परिधायाकाशमवनिमास्तीर्य ।
प्रस्वपिति विरतिवनितां परिरभ्यानन्दपरवशः कोऽपि ॥ ४६ ॥

46. உபதாய பாஹுமூலம்
பரிதாயாகாஶமவனிமாஸ்தீர்ய |
ப்ரஸ்வபிதி விரதிவனிதாம்
பரிரப்யானந்தபரவஶ: கோऽபி ||

कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் बाहुमूलं அடித்தோளை उपधाय தலையணையாகக் கொண்டு आकाशं வானத்தை परिधाय போர்வையாகக் கொண்டு अवनिं தரையை आस्तीर्य மெத்தையாகக் கொண்டு विरतिवनितां விரக்தி என்னும் அழகியை परिरभ्य தழுவிக்கொண்டு आनन्द-परवशः ஆனந்த பரவசமாய் प्रस्वपिति நன்றாக நித்திரை கொள்கிறான்.

गतभेदवासनाभिः स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः ।
रमते सह यतिराजस्त्र्यन्तान्तःपुरे कोऽपि ॥ ४७ ॥

47. கதபேதவாஸனாபி:
ஸ்வப்ரஜ்ஞோதாரவாரநாரீபி: |
ரமதே ஸஹ யதிராஜஸ்—
த்ரய்யந்தாந்த:புரே கோऽபி ||

कः अपि यतिराजः ஒப்பற்ற ஒரு சிறந்த சன்னியாசி त्रय्यन्तान्तःपुरे உபநிஷத்துக்கள் என்னும் அந்தப்புரத்திலே गतभेदवासनाभिः பேதவுணர்ச்சிகள் (ஆடைகள்) நீங்கியவர்களான स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः सह தன் பேரறிவு என்னும் அழகிய மாதர்களோடு रमते இன்புறுகிறான்.

वैराग्यविपुलमार्गं विज्ञानोद्दामदीपिकोद्दीप्तम् ।
आरुह्य तत्त्वहर्म्यं मुक्त्या सह मोदते यतिराट् ॥ ४८ ॥

48. *வைராக்யவிபுலமார்கம்*
விஜ்ஞானோத்தாமதீபிகோத்தீப்தம் |
ஆருஹ்ய தத்த்வஹர்ம்யம்
முக்த்யா ஸஹ மோததே யதிராட் ||

वैराग्यविपुलमार्गं (வைராக்கியம்) பற்றின்மை என்னும் அகன்ற வழியை யுடையதாய் विज्ञानोद्दामदीपिकोद्दीप्तं பேரறிவு (விஜ்ஞானம்) என்னும் சிறந்த தீபத்தாலே மிக்க ஒளி பெற்றதாயுமுள்ள तत्त्वहर्म्यं உண்மையென்னும் உப்பரிகைக்கு आरुह्य ஏறிச்சென்று यतिराट् துறவிகளிற் சிறந்தவன் मुक्त्या सह முக்தி (என்னும் பெண்மணி)யோடு मोदते இன்புறுகிறான்.

विजनतलोत्पलमालां वनितावैतृष्ण्यकल्पवल्लीं च ।
अपमानामृतगुटिकामात्मज्ञः कोऽपि गृह्णाति ॥ ४९ ॥

49. *விஜனதலோத்பலமாலாம்*
வனிதாவைத்ருஷ்ண்யகல்பவல்லீம் ச |
அபமானாம்ருதகுடிகாம்
ஆத்மஜ்ஞ: கோऽபி க்ருஹ்ணாதி ||

कः अपि ஒப்பற்றவொரு आत्मज्ञः ஆத்மஜ்ஞானி विजनतलोत्पलमालां ஜனஸஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் (நிரையாக மலர்ந்த) நீலோத்பல மலர்களை ஜபமாலையாகவும் वनिता-वैतृष्ण्यकल्पवल्लीं பெண்பாலாரிடத்தில் ஆசையற்றிருத்தலைக் கற்பகக் கொடியாகவும் अपमानामृतगुटिकां च (பிறர் செய்யும் அவமானத்தை) அகங்காரமற்றிருப்பதை அமிர்த குளிகையாகவும் गृह्णाति ஏற்றுக்கொள்கிறுன்.

न निषेधति दोषधिया गुणबुद्ध्या वा न किंचिदादत्ते ।
आविद्यकमखिलमिति ज्ञात्वोदास्ते मुनिः कोऽपि ॥ ५० ॥

50. ந நிஷேதயதி தோஷதியா
ஞணபுத்தியா வா ந கிஞ்சிதாதத்தே |
ஆவித்யகமகிலமிதி
ஜ்ஞாத்வோதாஸ்தே முனிः கோऽபி ||

कः अपि ஒப்பற்ற ஒரு मुनिः முனிவன் दोषधिया குற்றம் என்ற எண்ணத்தால் न निषेधति (ஒன்றையும்) மறுப்பதில்லை; गुणबुद्ध्या நல்லது என்ற எண்ணத்தால் किंचित् ஒன்றையும் न वा आदत्ते ஏற்றுக்கொள்வதுமில்லை; अखिलं எல்லாம் आविद्यकं அவித்யையால் ஆனது इति என்று ज्ञात्वा அறிந்து उदास्ते (உதாஸீனமாக) பற்றற்றவனாக இருக்கிறுன்.

भूतं किमपि न मनुते भावि च किंचिन्नचिन्तयत्यन्तः ।
पश्यति न पुरोवर्त्यपि वस्तु समस्तार्थसमरसः कोऽपि ॥ ५१ ॥

51. ஸூத்தம் கிமபி ந மனுதே
ஸாவி ச கிஞ்சின் ந சிந்தயத்யந்தः |
பஶ்யதி ந புரோவர்த்யபி
வஸ்து ஸமஸ்தார்யஸமரஸः கோऽபி ||

समस्तार्थसमरसः எல்லாப் பொருள்களிலுமுள்ள ஒரே தன்மையான இன்பமேயாக விளங்கும் कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் भूतं சென்றதை किम् अपि கொஞ்சமும் अन्तः மனதிலே न मनुते சிந்திப்பதில்லை; भावि च வரப்போவதையும் किंचित् கொஞ்சமும் न चिन्तयति சிந்திப்பதில்லை; पुरोवर्ति वस्तु अपि தன் முன்னேயுள்ள வஸ்துவையும் न पश्यति காண்பதில்லை.

निगृहीताखिलकरणो निर्मृष्टाशेषविषयेहः ।
तृप्तिमनुत्तमसीमां प्राप्तः पर्यटति कोऽपि यतिवर्यः ॥ ५२ ॥

52. நிக்ருஹீதாகிலகரணோ
நிர்ம்ருஷ்டாஶேஷவிஷயேஹः |
த்ருப்திமனுத்தமஸீமாம்
ப்ராப்தः பர்யடதி கோऽபி யதிவர்யः ||

कः अपि ஒப்பற்றவொரு यतिवर्यः சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் निगृहीताखिलकरणः எல்லாக் கரணங்களையும் (எல்லாச் செய்கைகளையும்) ஒடுக்கிக்கொண்டு निर्मृष्टाशेषविषयेहः இந்திரிய சுகங்களிலுள்ள ஆசைகள் முழுவதையும் அழித்து अनुत्तमसीमां மேல் எல்லையில்லாத तृप्तिं ஆனந்தத்தை प्राप्तः அடைந்தவனாய் पर्यटति எங்கும் திரிகிறான்.

संत्यजति नोपपन्नं नासंपन्नं च वाञ्छति क्वापि ।
स्वस्थः शेते यतिराडान्तरमानन्दमनुभवन्नेकः ॥ ५३ ॥

53. ஸந்த்யஜதி நோபபன்னம்
நாஸம்பன்னம் ச வாஞ்ஜதி க்வாபி |
ஸ்வஸ்த:ஶேதே யதிரா—
டாந்தரமானந்த மனுபவன்னேக: ||

यतिराट् சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் उपपन्नं கிடைத்ததை न संत्यजति வேண்டாமென்று மறுப்பதில்லை; असंपन्नं கிடையாததைக் குறித்து क्व अपि எப்பொழுதுமே नवाञ्छति च ஆசைப்படுவதும் இல்லை; स्वस्थ: தன் ஆத்மாவிலேயே நிலைபெற்று நின்று आन्तरं (மனத்துள் இருக்கும்) அடிப்படையான आनन्दं ஆனந்தத்தை अनुभवन् அனுபவித்துக்கொண்டு एक: ஒப்பற்றவனாக शेते அமைதியுற்றிருக்கிறான்.

कामपि विमलां पदवीमासाद्यानन्दसंविदुन्निद्राम् ।
आस्ते भिक्षुक एको विहरन्निर्मुक्तबन्धनः स्वैरम् ॥ ५४ ॥

54. காமபி விமலாம் பதவீ—
மாஸாத்யானந்த ஸம்விதுன்னித்ராம் |
ஆஸ்தே பிக்ஷுக ஏகோ
விஹரன் நிர்முக்தபந்தன: ஸ்வைரம் ||

एक: भिक्षुक: ஒப்பற்றவொரு சன்னியாசி विमलां மாசற்றதும் आनन्दसंविदुन्निद्रां ஸம்வித் ஞானமும் ஆனந்தமும் மலர்ச்சியுடையதுமான काम् अपि ஒப்பற்றவொரு पदवीं நிலைமையை आसाद्य அடைந்து

निर्मुक्तबन्धन: கட்டுக்களினின்றும் விடுதலை பெற்றவ ளுய் स्वैरं தன்னிச்சைப்படி विहरन् விளையாடிக்கொண்டு आस्ते இருக்கிருன்.

वस्तुन्यस्तमिताखिलविश्वविहारे विलीनमनाः ।
राजति परानपेक्षो राजाऽखिलवीतरागाणाम् ।। ५५ ।।

55. வஸ்துன்யஸ்தமிதாகில—
விஶ்வவிஹாரே விலீனமனாঃ |
ராஜதி பரானபேக்ஷோ
ராஜாऽகிலவீதராகாணும் ||

अखिलवीतरागाणां राजा பற்றற்றவர்கள் எல்லோரி லும் சிறந்தவன் अस्तमिताखिलविश्वविहारे எல்லா ஜகத் திலுமுள்ள லீலைகள் எல்லாம் நீங்கிப்போன वस्तुनि (பரம்) பொருளிலே विलीनमना: ஒடுங்கிய மனதை யுடையவனுய் परानपेक्ष: வேறென்றும் வேண்டாதவ னுய் (ஸ்வதந்திரனுய்) राजति விளங்குகிருன்.

आचार्यापाङ्गदृशा समवाप्तापारसंविदाकारः ।
प्रशमितसकलविभेदः परहंसः कश्चिदाभाति ।। ५६ ।।

56. ஆசார்யாபாங்கத்ருஶா
ஸமவாப்தாபாரஸம்விதாகாரঃ |
ப்ரஶமிதஸகலவிபேதঃ
பரஹம்ஸঃ கஶ்சிதாபாதி ||

कश्चित् ஒப்பற்ற வொருவன் आचार्यापाङ्गदृशा குரு வின் கடாக்ஷத்தால் समवाप्तापारसंविदाकार: எல்லையற்ற

தான ஸம்வித் ஞானத்தையே வடிவாகப் பெற்றவ' ளுய் प्रशमितसकलविभेदः வேறுவேருன பேதங்களை எல்லாம் அறவே ஒழித்தவளுய் परहंसः பரமஹம்ஸ ளுய் आभाति விளங்குகிருன்.

वर्णाश्रमव्यवस्थामुत्तीर्य विधूय विध्यादीन् ।
परिशिष्यते यतीन्द्रः परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण ॥ ५७ ॥

57. வர்ணாஸ்ரமவ்யவஸ்தா-
முத்தீர்ய விதூய விதயாதீன் |
பரிஶிஷ்யதே யதீந்த்ர:
பரிபூர்ணாநந்தபோதமாத்ரேண ||

यतीन्द्रः சன்னியாசிகளுட் சிறந்தவன் वर्णाश्रमव्यवस्थां வர்ணங்கள் ஆச்ரமங்கள் இவற்றின் கட்டுப்பாடு களை उत्तीर्य கடந்து विध्यादीन् (சாஸ்திரங்களில் விதிக் கப்பட்ட) விதி முதலியவற்றை विधूय உதறி யெறிந்து परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण परिशिष्यते முற்றும் நிறைந்த ஆனந்தமும் அறிவுமேயாக (சிதானந்தம் மட்டுமேயாக) எஞ்சி நிற்கிருன்.

क्षयमुपनीय समस्तं कर्म प्रारब्धमुपभुज्य ।
प्रविगलितदेहबन्धः प्राज्ञो ब्रह्मैव केवलं भवति ॥ ५८ ॥

58. க்ஷயமுபனீய ஸமஸ்தம்
கர்ம ப்ராரப்தமுபபுஜ்ய |
ப்ரவிகலிததேஹபந்த:
ப்ராஜ்ஞோ ப்ரஹ்மைவ கேவலம் பவதி ||

पउप्राज्ञபேரறிவாளி प्रारब्ध ப்ராரப்த வினையை भुज्य : அனுபவித்து समस्तं (ஸஞ்சிதம், ஆகாமி, ப்ராரப்தம் ஆகிய) எல்லா कर्म வினைகளையும் क्षयम् उपनीय அழிந்துபோம்படி செய்து प्रविगलितदेहबन्धः சரீரத்தோடுள்ள பந்தம் (கட்டு) நழுவி யொழியப் பெற்றவனாய் केवलं (தனித்த) சுத்த ब्रह्म एव ப்ரம்மமாகவே भवति ஆகிறான்.

स्तिमितमनन्तमनाद्यं संततमानन्दबोधघनम् ।
अविकल्पमाद्यमेकं सन्मात्रं विद्यते किमपि ॥ ५९ ॥

59. ஸ்திமிதமனந்தமனாத்யம்
ஸந்ததமானந்தபோதகனம் |
அவிகல்பமாத்யமேகம்
ஸன்மாத்ரம் வித்யதே கிமபி ||

किम् अपि ஒப்பற்ற ஒன்று स्तिमितं அமைதியுடையதாய் अनाद्यं ஆதியில்லாததாய் अनन्तं முடிவில்லாததாய் संततं எப்பொழுதும் आनन्दबोधघनं ஒரே ஞானமும் ஆனந்தமுமாயிருப்பதாய் अविकल्पं மாறுபாடில்லாததாய் आद्यं ஆதிப்பொருளாய் एकं सन्मात्रं 'ஸத்' மாத்திரமேயாகிய ஒன்றாய் विद्यते விளங்குகின்றது.

अक्षरमजरमजातं सूक्ष्मतरापूर्वशुद्धविज्ञानम् ।
प्रगलितसर्वक्लेशं परतत्त्वं वर्तते किमपि ॥ ६० ॥

60. அக்ஷரமஜரமஜாதம்
ஸூக்ஷ்மதராபூர்வஶுத்தவிஜ்ஞானம் |
ப்ரமலிதஸர்வக்லேஶம்
பரதத்த்வம் வர்(த்)ததே கிமபி ||

किम् अपि ஒப்பற்ற ஒரு परतत्त्वं சிறந்த உண்மைப் பொருளானது अक्षरं அழிவில்லாததாயும் अजरं மூப்பு இல்லாததாயும் अजातं பிறப்பு இல்லாததாயும் प्रगलितसर्वक्लेशं எல்லாத் துன்பங்களும் நழுவி யொழிந்ததாயுமுள்ள सूक्ष्मतरापूर्वशुद्धविज्ञानं மிக நுண்ணியதும் கலப்பற்றதும் (அபூர்வமும்) முன்பு என்பது இல்லாத ஆதிப் பொருளுமான பேரறிவாக वर्तते இருக்கின்றது.

सुखतरममरमदूरं सारं संसारवारिधेस्तीरम् ।
समरसमभयमपारं तत्किंचन विद्यते तत्त्वम् ॥ ६१ ॥

61. ஸுகதரமமரமதூரம்
ஸாரம் ஸம்ஸாரவாரிதேஸ்தீரம் |
ஸமரஸமபயமபாரம்
தத்கிஞ்சன வித்யதே தத்த்வம் ||

तत् 'தத்' என்னும் किंचन ஒரு तत्त्वं உண்மையானது सुखतरं பேரின்பமாயும் अमरं அழியாததாயும் अदूरं தொலைவிலே இல்லாததாயும் (கிட்டியிருப்பதாயும்) संसारवारिधेः ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் तीरं அக்கரையாயும் सारं ஸாரமாயும் (உட்பொருளாயும்) समरसं ஒரே (சுவையை) தன்மையையுடையதாயும்

अपारं எல்லையற்றதாயும் अभयं (இரண்டற்றதால்) அச்ச மில்லாததாயும் विद्यते காணப்படுகின்றது.

अरसमगन्धमरूपं विरजस्कमसत्त्वमतमस्कम् ।
निरुपमनिर्भयतत्त्वं तत्किमपि द्योतते नित्यम् ॥ ६२ ॥

62. அரஸமகந்தமரூபம்
விரஜஸ்கமஸத்த்வமதமஸ்கம் |
நிருபமநிர்பயதத்த்வம்
தத்கிமபி த்யோததே நித்யம் ||

अरसं சுவை (என்னும் குணம்) இல்லாததும் अगन्धं மணம் இல்லாததும் अरूपं வடிவமில்லாததும் विरजस्कं ரஜோகுணம் (மாசு) இல்லாததும் असत्त्वं ஸத்வ குணமில்லாததும் अतमस्कं தமோகுணமில்லாதது மான तत् 'தத்' என்னும் निरुपमनिर्भयतत्त्वं (வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லாததால்) உவமையற்றதும் அச்சமற்றதுமான உண்மைப் பொருள் किम् अपि (ஏதோ) ஒப்பற்ற ஒன்று नित्यं என்றுமுள்ளதாய் द्योतते விளங்குகின்றது.

इति गुरुकरुणापाङ्गादार्याभिर्व्यधिकषष्टिसंख्याभिः ।
निरवद्याभिरवोचं निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थम् ॥ ६३ ॥

63. இதி குருகருணாபாங்கா-
தார்யாபிர்வ்யதிகஷஷ்டிஸங்க்யாபி: |
நிரவத்யாபிரவோசம்
நிகமஶிரஸ்தந்த்ரஸாரபூதார்தம் ||

इति இவ்வாறு गुरुकरुणापाङ्गात् குருவின் கருணை நிரம்பிய கடாக்ஷத்தாலே द्व्यधिकषष्टिसंख्याभिः அறுபத்திரண்டு என்று கணக்குள்ளவையும் निरवद्याभिः குற்றமற்றவையுமான आर्याभिः 'ஆர்யா' விருத்தத்திலமைந்த சுலோகங்களால் (சிறந்த சொற்களால்) निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थं உபநிஷத்துத் தந்திரங்களின் (உபாஸனமுறைகளின்) ஸாரமான பொருளைப் பற்றி अवोचम् பேசினேன்.

गदितमिममात्मविद्याविलासमनुवासरं स्मरन्विबुधः ।
परिणतपरात्मविद्यः प्रपद्यते सपदि परमार्थम् ॥ ६४ ॥

64. கதிதமிமமாத்மவித்யா-
விலாஸமனுவாஸரம் ஸ்மரன்விபுத: |
பரிணதபராத்மவித்ய:
ப்ரபத்யதே ஸபதி பரமார்த்தம் ||

गदितं (இப்படி) சொல்லப்பட்ட आत्मविद्याविलासं (ஆத்மாவாகிய அறிவின் அழகையுடையதான) "ஆத்ம வித்யாவிலாஸ:" என்னும் इमं இதை अनुवासरं ஒவ்வொரு நாளும் स्मरन् ஸ்மரித்த विबुधः அறிவாளி परिणतपरात्मविद्यः சிறந்த ஆத்மஜ்ஞானத்தில் முதிர்ந்தவனாகி सपदि உடனேயே परमार्थं பரம்பொருளை प्रपद्यते அடைகிறான்.

परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येणेत्थं सदाशिवेन्द्रेण ।
रचितेयमात्मविद्याविलासनाम्नी कृतिः पूर्णा ॥ ६५ ॥

65. பரமஶிவேந்த்³ரஶ்ரீகு³ரு-
ஶிஷ்யேணேத்யம் ஸதா³ஶிவேந்த்³ரேண |
ரசிதேயமாத்மவித்³யா-
விலாஸநாம்னீ க்ருதி: பூர்ணா ||

इत्थं இவ்வாறு परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येण ஸ்ரீ குரு பரமசிவேந்த்ரர்களின் சிஷ்யர்களான सदाशिवेन्द्रेण ஸதாசிவேந்த்ரர்களால் रचिता செய்யப்பெற்ற आत्मविद्याविलासनाम्नी 'ஆத்ம வித்யா விலாஸ:' என்னும் பெயரையுடைய इयं कृति: இந்தச் செய்யுள் पूर्णा முற்றுப்பெற்றது.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीपरमशिवेन्द्रसरस्वती-
पादाब्जसेवापरायण-श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वत्या
विरचित: आत्मविद्याविलास: समाप्त: ||

இதி ஶ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஶ்ரீபரமஶிவேந்த்³ர ஸரஸ்வதீ பாதா³ப்³ஜ
ஸேவாபராயண ஶ்ரீ ஸதா³ஶிவேந்த்³ர ஸரஸ்வத்யா
விரசித: ஆத்மவித்³யாவிலாஸ: ஸமாப்த:

[இவ்வாறு ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரம
சிவேந்திர ஸரஸ்வதீ என்பவர்களின் திருவடித்
தாமரைகளிலே ஸேவை செய்வதையே முக்கியமாகக்
கொண்டு ஈடுபட்டவர்களான ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர
ஸரஸ்வதீ என்பவர்களால் இயற்றப்பெற்ற
ஆத்மவித்யாவிலாஸ: என்னும் நூல்
முற்றிற்று.

Printed at The Liberty Press, Madras]